

บทนำ

1. ความสำคัญของการศึกษา

การสมรสในความหมายอย่างกว้างนั้น หมายถึงการที่ชายและหญิงมาอยู่ร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายบางประการในทางสังคมและกฎหมายโดยจะแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม ในประเทศไทยประชาชนนับถือศาสนาคริสต์ การสมรสมีความหมายว่าหมายถึงการที่ชายคนหนึ่ง และหญิงคนหนึ่งมาอยู่ร่วมกันชั่วชีวิตโดยจะไม่เกี่ยวข้องทางชู้สาวกับบุคคลอื่นใดอีก แต่ในประเทศไทยประชาชนนับถือศาสนาอิสลาม การสมรสมีความหมายเพียงว่า หมายถึงการที่ชายคนหนึ่งและหญิงคนหนึ่งหรือชายคนมาอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวเพื่อให้เกิดบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย การสมรสจึงเกี่ยวข้องอย่างแน่นแฟ้น กับชนบุญรุ่มเนียมประเพณีตามธรรมชาติ แห่งท้องถิ่นที่การสมรสนั้นได้กระทำขึ้น นอกจากนี้ สาระสำคัญของการสมรสได้มีแต่เพียงเฉพาะความยินยอมของชายและหญิงที่มาอยู่กินร่วมกัน พิธีกรรมทางศาสนาหรือการให้กำเนิดบุตรเท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงการผูกสัมพันธ์ของชายและหญิง ตามที่กฎหมายและสังคมให้คำว่ารอง อันทำให้เกิดสถานะความเป็นสามีภรรยาและบุตร ที่ถือกำเนิดมาจากกรณีให้เป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยชนบุญรุ่มเนียมประเพณี ความเชื่อทัศนคติ และกฎหมายได้กำหนดลักษณะหน้าที่ของคู่สมรสแต่ละฝ่ายไว้เพื่อการนี้ด้วย¹

ตามธรรมเนียม Jarvis ประเพณีในสังคมมนุษย์โดยทั่วไปที่เกี่ยวกับเรื่องจำนวนคู่สมรส นั้น อาจกล่าวได้ว่าตั้งแต่สมัยอดีต古 จนถึงปัจจุบัน มีแนวความคิดในเรื่องนี้อยู่ 2 แนวความคิด คือ แนวความคิดในการมีคู่สมรสเพียงคนเดียว และแนวความคิดในเรื่องการมีคู่สมรสหลายคน และด้วยสถาบันครอบครัวเป็นหน่วยทางสังคมที่เล็กที่สุด และมีความสำคัญที่สุดสถาบันหนึ่ง ทั้งนี้ การที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดกระทำการผิดธรรมเนียม Jarvis ประเพณีอันเกี่ยวกับการสมรส ดังกล่าวข้างต้น เช่น มีภรรยา หรือมีคู่สมรสเกินกว่าที่ธรรมเนียม Jarvis ประเพณีของท้องถิ่นนั้น จะยอมรับได้นั้นย่อมเป็นเหตุที่จะทำให้สถาบันครอบครัวต้องถูกกระทบกระเทือนอย่าง

¹ ประสมพสุข บุญเดช, "สมรสสองตัวห้าม," วารสารนิติศาสตร์, ปีที่ 20 ฉบับที่ 4, น.20.

ไม่อาจเลี่ยงได้ ดังนั้นในทุกสังคมย่อมมีมาตราการต่างๆ ในการที่จะรักษาความผาสุกของสถาบันครอบครัวจากปัญหาดังกล่าว ทั้งวิธีการทางสังคม และในทางกฎหมาย โดยมีการบัญญัติเป็นความผิดทางอาญาขึ้น

สำหรับในบางประเทศนั้น ได้กำหนดให้มีความผิดอาญา ฐานสมรสซ้อน หรือ bigamy ขึ้น ซึ่งคำว่า bigamy นั้น เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในทางกฎหมายซึ่งหมายถึงการที่มีบุคคลใด ได้กระทำการสมรสเป็นลำดับที่สอง เพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้ทำการสมรสตามกฎหมายไปแล้ว ซึ่งในหลายประเทศได้บัญญัติให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอาญา ตัวอย่างเช่น ผู้ชายคนหนึ่งมีภรรยา 3 คน ก็ถือว่าชายคนนั้นกระทำการความผิดฐานสมรสซ้อน (bigamy) 2 กระทงสำหรับการที่กระทำการ “สมรสลำดับที่สอง” หลังจากที่ได้กระทำการสมรสครั้งแรกไปแล้ว เป็นจำนวน 2 ครั้ง (ทั้งนี้ คำว่า bigamy นั้นมีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่า polygamy ซึ่งเป็นคำศัพท์ในทางมนุษยวิทยา ซึ่งมีความหมายถึงการมีคู่สมรสหลายคน ซึ่งหมายความรวมทั้งการที่ผู้ชายมีภรรยาหลายคน (polygyny) และกรณีที่ผู้หญิงมีสามีหลายคน (polyandry) ซึ่งตามประวัติศาสตร์แล้วจะพบได้ทั้ง 2 กรณี แต่กรณีผู้ชายมีภรรยาหลายคนหรือ polygyny จะป่วยเป็นสาเหตุมากกว่ากรณีผู้หญิงมีสามีหลายคนหรือ polyandry มากร)²

ประเทศที่ได้บัญญัติความผิดดังกล่าวก็ เช่น ประเทศไทยองคุณธรรม หรือในหลายมลรัฐ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งองค์ประกอบในการกระทำการความผิดของในแต่ละประเทศนั้น จะคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีความแตกต่างกันบ้างในส่วนของข้อยกเว้นบางประการ หรือบทลงโทษ ตลอดจนอัตราโทษ ทั้งนี้ในหลายประเทศความผิด bigamy ในบางยุคสมัยนั้นอาจมีบทลงโทษผู้กระทำการความผิดด้วยความตาย เช่นโดยวิธีแขวนคอ หรือจับตั่งน้ำให้ตาย

ทั้งนี้การที่ในหลายประเทศได้บัญญัติความผิดอาญาฐานสมรสซ้อนหรือ bigamy ขึ้นมานั้นมีเหตุจากหลายประการ เช่นเหตุอันเนื่องมาจากศีลธรรมอันดีของประชาชนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่นับถือคริสต์ศาสนาที่มีความเชื่อว่า บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมีคู่พร้าวที่พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรและประทานมาให้เป็นคู่สมรสของตนแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามนุษย์จะมีคู่สมรสคือคู่พร้าวที่พระเจ้าประทานมาเพียงคนเดียว ฉะนั้นการมีคู่สมรสหลายคน จึงเป็นความผิด นอกจากนี้ยังมีเหตุผลที่เกี่ยวกับการคุ้มครองการสมรสทางทะเบียน ซึ่งเป็น

²“Polygamy.”<<http://www.absoluteastronomy.com/encyclopedia/p/po/polygamy.htm>>.

แบบพิธีของกฎหมายปัจจุบันอยู่เบื้องหลังการกำหนดความผิดอาญาฐาน bigamy ซึ่งถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่เคารพต่อการสมรสตามแบบพิธี และที่สำคัญคือเหตุผลทางสังคมอันเกี่ยวกับความสงบสุขของสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยพื้นฐานของทุกสังคม

ด้วยเหตุที่การสมรสซ้อนนั้นเป็นความผิดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้กระทำจึงได้มีความพยายามเลี่ยงไม่ให้ตนต้องรับผิด โดยวิธีอยู่กินฉันสามีภริยากับบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่คู่สมรสของตน (หรืออยู่กินฉันสามีภริยากับคู่สมรสของบุคคลอื่น) โดยไม่ทำการสมรสตามกฎหมายของประเทศไทยนั่นๆ ซึ่งในบางประเทศได้มีการขยายความคุ้มครองของการสมรสออกไปให้การกระทำดังกล่าวนั้นเป็นความผิดด้วยเช่นกัน เช่น การกำหนดให้การมีชู้ (Adultery) กับบุคคลซึ่งมีคู่สมรสแล้ว เป็นความผิดอาญา ทั้งนี้ แม้จะมิได้มีการสมรสอีกครั้งเกิดขึ้นก็ตาม

สำหรับประเทศไทยนั้นก็มีมาตรการในการคุ้มครองความผาสุกของสถาบันครอบครัวจากความชัดແย়งอันเกิดจากการที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดประพฤติดไปในทางซ้ำซากต่อผู้อื่นที่มิใช่คู่สมรสของตน เช่นเดียวกับสังคมประเทศอื่นๆ ทั้งโดยวิถีทางเจ้าตระเพนើ ศีลธรรม ตลอดจนโดยกฎหมายของบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนของกฎหมายนี้ได้มีการกำหนดถึงความผิด และการลงโทษผู้ที่ประพฤติตนเป็นซ้ำกับภริยาของผู้อื่นไว้ในกฎหมายตรา 3 ดวงอยู่หลายมาตรา ทั้งยังมีข้อกำหนดถึงการกระทำอันไม่สมควรอื่นๆ ที่ส่อให้เกิดการประพฤติอันมิควรดังกล่าว แม้ว่าในขณะนั้นขบธรรมเนียมประเพณีของประเทศไทยยังยอมรับการมีภริยาหลายคน และยังไม่มีแนวความคิดในการลงโทษ หรือกำหนดให้การสมรสซ้อนเป็นความผิดทางอาญาถูกต้อง ทั้งนี้ เมื่อประเทศไทย ซึ่งมีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธนั้นได้ถือหลักการแบบคู่สมรสคนเดียว (monogamy) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2478 ที่ได้มีการตราประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บровรพ 5 เก่าออกให้บังคับเป็นต้นมา³ โดยยืนยันถึงแนวความคิดในการคุ้มครองสถาบันครอบครัวไว้ให้ต้องเสื่อมเสียไปด้วยเหตุเกี่ยวกับการซ้ำซาก อยู่มาก โดยกำหนดให้กรณีที่สามีคุปการะเลี้ยงคุหหรือยกย่องหญิงอื่นฉันภริยา หรือภริยามีชู้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้ก็ตาม ทั้งยังมีการกำหนดถึงการกระทำที่เกี่ยวกับการทำลายสมรสซ้อนขึ้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องใหม่ในขณะนั้นที่ไม่มีปรากฏอยู่ในกฎหมายตรา 3 ดวงมาก่อน โดยได้มีการบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บровรพที่ 5 ลักษณะครอบครัว และเมื่อได้มีการตรวจชำระบะหม้ออีกครั้ง ในปี พ.ศ. 2519 ก็ยังคงมีบทบัญญัติยืนยันดังเดิม

³ ประสภาพุญญา เบญจเดชา, อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 1, น.20.

โดยกำหนดว่าชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้ หากฝ่ายนี้จะมีผลทำให้การสมรสครั้งหลังเป็นโมฆะ (ทั้งนี้ การกำหนดให้ชายและหญิงสามารถมีคู่สมรสได้เพียงคนเดียวันนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2517 มาตรา 28 วรรคสอง ที่ได้บัญญัติให้ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน⁴ ต่างจากเดิมที่อนุญาตให้ชายมีภริยาได้หลายคน ในขณะที่หญิงมีสามีได้คนเดียว) ซึ่งเมื่อได้ประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวก็มีผลเป็นการยกเลิกการอนุญาตให้ชายสามารถมีภริยาได้หลายคนตามกฎหมายตราสามดวง อันเป็นการปฏิเสธรูปแบบการสมรสแบบผัวเดียวหลายเมีย ตามสังคมไทย และตามกฎหมายเก่าลงอย่างชัดแจ้งและเป็นการสิ้นเชิง ทั้งสภาพสังคมไทยในปัจจุบันก็ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เป็นสังคมเกษตรที่ต้องพึ่งพาแรงงานในภาคการเกษตร อันมีผลทำให้เกิดค่านิยมในการที่ต้องมีบุตรมาก เปลี่ยนเป็นการอาศัยเครื่องจักรในการเพาะปลูก ซึ่งส่งผลให้แรงงานของมนุษย์มีความจำเป็นลดลง ทำให้ครอบครัวเกษตรไม่จำต้องมีบุตรหлан มากมายอีกต่อไป ซึ่งเหตุผลทั้งสองประการดังกล่าวนั้นทำให้ Jarvis ประพนีของประเทศไทย เกี่ยวกับการสมรสนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ชายสามารถมีภริยาได้หลายคนกล้ายเป็น สังคมที่ยอมรับในการมีภริယาคนเดียว แต่จนถึงปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการใช้กฎหมาย อาญาในการคุ้มครองความมั่นคงของสถาบันครอบครัวโดยบัญญัติให้การสมรสซ้อน (bigamy) หรือการมีซุ้ง (adultery) เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาเหมือนดังกฎหมายในต่างประเทศ

แม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะยังไม่มีการกำหนดให้การกระทำขัดต่อแนวความคิด เกี่ยวกับการมีคู่สมรสคนเดียว เช่นการสมรสซ้อน (bigamy) และการกระทำอื่นใดที่จะทำให้ สถาบันครอบครัวต้องเสื่อมลงโดยเหตุที่เกี่ยวกับการซุ้งสาว เช่นการมีซุ้ง (adultery) เป็นความผิด อาญา เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าว และยังคงมีผู้ชายบางส่วนในสังคม ที่ยังนิยมการมีภริยาหลายคน ทั้งโดยความยินยอมของหญิง และโดยการหลอกลวงว่า ยังไม่ได้แต่งงานเพื่อให้จดทะเบียนสมรสซ้อนด้วย ทั้งที่ชายผู้นั้นได้จดทะเบียนสมรสกับบุคคล อีกคนหนึ่งไปก่อนแล้ว ซึ่งการกระทำดังกล่าวนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น เช่น ต่อตัวภริยา คนแรก, ตัวภริยาคนที่สองที่จดทะเบียนสมรสซ้อน รวมทั้งเป็นการกระทบต่อความศักดิ์สิทธิ์ ของการสมรสตามกฎหมาย และที่สำคัญที่สุดคือกระทบต่อความผาสุกในสถาบันครอบครัว

⁴ ชาติชาย อัครวินัย, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ว่าด้วย ครอบครัว, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์วิญญาณ, 2544), น.17.

ซึ่งการสมรสข้อน ตลอดจนการอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้อื่นขณะมีคู่สมรสมักเป็นเหตุให้เกิดการก่ออาชญากรรมภายในครอบครัวโดยมีเหตุจากความหึงหวง ทำให้ครอบครัวแตกแยกอันจะส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของสังคมโดยรวม และพฤติกรรมดังกล่าว้นั้นก็ไม่ถือเป็นค่านิยมหรือประเพณีปฏิบัติที่ถูกต้องในสายตาของสังคมไทยอีกด้วยไป ทั้งนี้ ปรากฏตามรายงานสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากการให้บริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี ในรอบปี 2548 พบว่าปัญหาสามีหันหน้าอื่นนั้นเป็นปัญหารครอบครัวที่มีผู้มากอธิบายมาหากที่สุด ประกอบกับการรวมรายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวัน 5 ฉบับ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ มติชน ข่าวสด และกรุงเทพธุรกิจ ในปี พ.ศ. 2548 พบว่าสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวในบางกรณีนั้นเกิดจากอาการที่สามีภริยาหรือผู้หันหน้าอื่นมาติดพันมากกว่าหนึ่งคน จนภริยาไม่สามารถทนได้ และพยายามกลับไปอยู่กับญาติ ซึ่งเมื่อสามีตามไปขอคืนดีแต่ภริยาไม่ยอมสามีก็จะฟ้วยภริยา ญาติของภริยาและฝ่ายตัวตายตาม⁵ และถึงแม้ว่ากฎหมายไทยในปัจจุบันก็ยังมีบทลงโทษที่สามารถปรับใช้สำหรับกรณีการอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้อื่นขณะมีคู่สมรสดังกล่าวได้อยู่บ้าง กล่าวโดยเฉพาะก็คือในกรณีที่มีการสมรสข้อน แต่บทลงโทษดังกล่าว้นั้นก็มิใช่บทบัญญัติซึ่งมุ่งคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมาย ตลอดจนความมั่นคงทางสถาบันครอบครัวโดยตรง

และถึงแม้ว่าจะมีบทลงโทษที่พอจะปรับใช้สำหรับผู้ที่กระทำการอยู่กินฉันสามีภริยา กับผู้อื่นขณะมีคู่สมรสได้อยู่บ้างดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นก็ตาม แต่บทลงโทษดังกล่าวก็ไม่ครอบคลุมในทุกการกระทำที่ก่อให้เกิดปัญหา ทั้งยังมีผู้กระทำการอันถือได้ว่าเป็นการทำลายสถาบันครอบครัวอยู่ และการกระทำดังกล่าวในบางที่ก็ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางครอบครัวของผู้กระทำนั้นแตกร้าว หรืออาจเกิดอาชญากรรมรุนแรงจากความหึงหวงขึ้น จึงเป็นที่น่าศึกษาว่าสังคมไทยในปัจจุบันนี้มีทัศนคติอย่างไรต่อการกระทำดังกล่าว และหากสังคมไทยไม่สามารถยอมรับการกระทำดังกล่าวได้แล้ว มาตราการในปัจจุบันที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ยังมีความเหมาะสมเพียงพออยู่หรือไม่ ซึ่งก็เป็นการสมควรที่จะทำการศึกษาถึงกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำการผิดซึ่งกระทำต่อกำลังของความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย ตลอดจนความมั่นคงของสถาบันครอบครัว โดยจะศึกษาเฉพาะกรณีที่เกี่ยวกับการอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้อื่นขณะมีคู่สมรส ซึ่งอาจรวมถึงการกระทำการผิดกฎหมายสมรสข้อน (bigamy) ฐานมีคู่สมรสมากกว่า

⁵ มนต์นิพิเพื่อนหญิง, “รายงานสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากการให้บริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี ในรอบปี 2548”. (อัดสำเนา)

หนึ่งคน (polygamy) ฐานมีชู้ (adultery) และอาชญากรรมดึงฐานผิดประเวณี (fornication) ซึ่งถูกบัญญัติไว้เป็นความผิดอาญาในต่างประเทศบางประเทศว่ามีลักษณะและความเป็นมาอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาประกอบกับกฎหมายไทยที่มีอยู่ว่าควรจะปรับใช้อย่างไร หรือมีความเหมาะสมเพียงพอแล้วหรือไม่ อย่างไร

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงความหมายของการสมรสซ้อนการมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคน การมีชู้ และการผิดประเวณี
2. เพื่อทราบถึงแนวความคิดและที่มาในการบัญญัติความผิดฐานสมรสซ้อน การมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคน การมีชู้ และการผิดประเวณีตามกฎหมายต่างประเทศ
3. เพื่อทราบถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายในเรื่องการสมรสซ้อนการมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคน การมีชู้ และการผิดประเวณี ของต่างประเทศ
4. เพื่อทราบถึงบทบัญญัติทางแพ่งและทางอาญาที่สามารถใช้บังคับถึงกรณีเกี่ยวกับการอยู่กินฉันสามีภริยา กับผู้อื่นขณะมีคู่สมรสในประเทศไทย
5. เพื่อเสนอแนะแนวทางและบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ควรนำมาใช้สำหรับประเทศไทยในอนาคต

3. สมมติฐานการศึกษา

จากการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมาย ตลอดจนความมั่นคงผาสุกของสถาบันครอบครัว โดยบทบัญญัติของกฎหมายอาญาบันทึกว่า ในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติความผิดตามกฎหมายอาญามาตราใดที่มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมาย ตลอดจนความมั่นคงผาสุกของสถาบันครอบครัวแต่อย่างใด ทั้งที่ค่านิยมการมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคนนั้นไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยในปัจจุบันอีกด้วย

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงมีสมมติฐานเบื้องต้นว่า มาตรการทางกฎหมายอาญาของประเทศไทย ในปัจจุบันนี้ไม่มีความเพียงพอสำหรับการคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมาย ตลอดจนความมั่นคงผาสุกของสถาบันครอบครัว และวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษา

เพื่อนำเสนอบทบัญญัติของกฎหมายอาญาที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากกว่าการวิธีการคุ้มครองโดยการปรับใช้เพียงบทบัญญัติของกฎหมายอาญาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

4. ขอบเขตการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะศึกษาถึงกฎหมายทางอาญาของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำเชิงชู้สาวขณะที่ผู้นั้นมีคู่สมรสอยู่แล้ว โดยศึกษาเฉพาะกรณีที่เกี่ยวกับการอยู่กินขันสามีภริยากับผู้อื่นขณะมีคู่สมรส ซึ่งรวมถึงการสมรสซ้อน การมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคน การมีชู้ และการผิดประเวณี โดยศึกษาถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายทางอาญา และมาตรการลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิด จากแนวคิด หลักกฎหมาย และมาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย และประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีแนวความคิดและการบัญญัติกำหนดความผิดฐานสมรสซ้อน การมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคน การมีชู้ และการกระทำผิดประเวณี ดังกล่าวไว้เป็นเวลานาน และได้บัญญัติกำหนดความผิดเอาไว้อย่างชัดเจน ทั้งในด้านของผู้กระทำผิด ลักษณะการกระทำ และอัตราโทษ

5. วิธีการศึกษา

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะศึกษาโดยการวิจัยเอกสาร จากตำรากฎหมายบทความในเรารสาร แนวคำพิพากษาของศาลทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ตลอดจนบทความในเอกสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้เป็นระบบ เพื่อทำการศึกษาหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คาดว่าจะสามารถสรุปข้อความรู้เกี่ยวกับแนวความคิดและเหตุผลอันเป็นที่มาแห่งการใช้กฎหมายอาญาในการคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมาย ตลอดจนโครงสร้างของบทบัญญัติความรับผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว ของประเทศไทย ซึ่งกตุและประเทศไทย สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่มีการคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมาย โดยการบัญญัติเป็นกฎหมายอาญา และนำความรู้ดังกล่าวมาเป็นหลักในการศึกษา

วิเคราะห์เพื่อนำเสนอโครงสร้างองค์ประกอบความผิดทางอาญาที่เหมาะสม เพื่อใช้เป็นมาตรการ
ในการคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมาย ตลอดจนความมั่นคงพำสุกของสถาบัน
ครอบครัวของประเทศไทยในอนาคต

จำนวนหน้า